

Buda Ferenc

Fohász a virradatban

Istenem ezen a hajnali órán
amidőn madár se szól még s már eb sem ugat
bárhol vagy is
talán ott fönn lebegsz túl túl a galaktikákon
vagy itt benn a szívemben rejtőzködöl
bárhol vagy is Te Láthatatlan
Te Ismeretlen
mutasd meg magad

kereslek kerestelek
ám a neved harsogók üresen kongó
kiáltozása elől
bedugtam s bedugom fülem

nem tudom immár ki vagyok mi vagyok
csökönyös bitang juhod-é avagy
elkóborolt kiehült ebed
aki orrát s riadt tekintetét földnek
szegezve lohol egy idegen nyomon

nem tudom magam sem tudom

kérlek hát fogadj el kételyeimmel
vakon botladozó beszédemmel
s ha nem akarod úgy akár
választ se adj

csak engedd hogy megszólítsalak

kakas szól kiált a kakas

emlékezem: mint vallattalak

vallottalak és tagadtalak

mert nehéz igen nehéz megértenem

hogy Te a Gonoszt is virulni

vigadni hagyod

s mert nem tudom ki vagy

s hogy én ki vagyok

már azt sem tudom

világosságra szomjazom

nincs egyebem

csak magam

oldozd fel kérlek szorongásomat

oltalmazd szeretteimet

fékezd meg indulataimat

pásztorom őrizőm ha vagy

veszni ne hagyj

Ámen

Ne hagyj hogy ne így legyen